

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

לפני :

כב' השופטת מירב קליימן

נציגת ציבור (מעסיקים): גב' רונית בראון קניס

התובע

ע"י ב"כ עו"ד שי אהרון

(הנתבע

שכנגד):

נגד

הנתבע

(התובע

שכנגד):

פסק דין

בפנינו תביעת התובע, בנו של הנתבע שהועסק בעסקו – עסק להשכרת רכבים לקולנוע – לתשלום זכויות שלטענתו מגיעות לו בגין תקופת העסקתו עד לפיטוריו שלא כדן, לטענתו. מנגד, תביעה שכנגד שהגיש הנתבע בגין העברת כספים במרמה.

רקע כללי נדרש וניהול ההליך

1. שוב מגיע לפתחנו הליך בו מתבררת תביעה, בה משני צידי המתרחש מצויים בני משפחה ובענייננו אב ובנו, אשר נקשרו ביניהם גם קשרי עבודה ואלו הביאו אותם לערכאה זו. מטבע הדברים נעשה ניסיון להביא את הצדדים להבנות דווקא בשל הנסיבות המשפחתיות, אך שעה שלא עלה בידי בית הדין להביא לכך נדון ונכריע בדרוש הכרעה.

2. התובע הועסק אצל הנתבע, שהפעיל עסק שכונה "שוורץ השכרת רכבים לקולנוע" שפעל בתחום השכרת רכבים, נגררים ושירותים ניידיים להפקות שונות. תקופת ההעסקה עמדה על 6 שנים, החל מיום 1.10.2017 עד לסיום ההעסקה ביום 16.10.23. לטענת התובע, ששימש בעסק הנתבע כמנהל תפעול, פוטר ללא שניתנה לו זכות השימוע, מבלי שקיבל פיצויי פיטורים, דמי הודעה מוקדמת, פדיון ימי חופשה ועוד. הנתבע מצידו הגיש תביעה שכנגד, במסגרתה טען כי התובע גנב

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

מעסקו, באמצעות העברת משכורות במרמה והוצאות פרטיות ששולמו מחשבונו העסקי בסך כולל של 458,203 ₪.

3. דיון מוקדם התקיים בפני ראשת המותב ביום 11.7.2024, לאחריו נקבע התיק להוכחות. דיון הוכחות התקיים ביום 3.12.2025 במסגרתו נחקר התובע על תצהירו. הנתבע נחקר אף הוא על תצהירו וכך אף גב' מאיה רותם שהגישה תצהיר מטעם הנתבע. תצהיר נוסף מטעם הנתבע, של מר תמיר לפיד, נמשך מהתיק במועד ההוכחות. כאמור, במועד ההוכחות ואף בתום החקירות נעשה ניסיון להביא את הצדדים להסכמות, אשר לא צלח.

4. הנתבע היה מיוצג החל מראשית ההליך ועד להחלטת בית הדין מיום 28.4.2026 ששחררה את ב"כ הנתבע מייצוג הנתבע, לבקשתו, מהנימוקים שהובאו בבקשה.

5. סיכומי התובע התקבלו לתיק וכך אף הודעת הנתבע, שהגיש מסמך מטעמו נושא תאריך 1.4.2026, שצורף לבקשת השחרור מייצוג. כעת נתכנס להכרעה לאחר שנסקור את עיקר טענות הצדדים. עוד נציין כבר עתה כי למקרא המסמך שהוגש מטעם הנתבע/תובע שכנגד (שייקרא להלן 'הנתבע' אף בעת הדיון בתביעה שכנגד לצרכי נוחות) חלף סיכומים בתיק, כלל לא ברור האם עומד הנתבע על התביעה שכנגד ושקלנו האם יש לדון בה בנסיבות העניין. בשל העובדה כי בשלב זה הפך הנתבע – לבקשתו – ללא מיוצג והתעורר ספק אשר לכוונת זניחת טענותיו בהקשר של התביעה שכנגד, בחרנו לדון בה לגופה.

עיקר טענות הצדדים

זכאות התובע לפיצוי פיטורים, הודעה מוקדמת ופיצוי בגין העדר שימוע

6. לטענת התובע עבד בעסק במשרה מלאה, בימים א' – ו' ושכרו האחרון עמד על סך 13,077 ₪ ברוטו (10,000 ₪ במונחי נטו). לטענת התובע, ביום 16.10.23 במהלך שיחה בינו ובין הנתבע, החל הנתבע לצעוק עליו ואף איים להכותו עם קסדה. בסיומה של השיחה הודיע הנתבע לתובע כי הוא מפוטר לאלתר ודרש ממנו לעזוב את העבודה. מספר ימים לאחר מכן שלח אליו הנתבע מכתב סיום העסקה בזה הלשון: "הנדון – הודעה על הפסקת עבודתך – לאור מעשייך והתנהגותך בחודש האחרון לעבודתך, הנני להודיעך על הפסקת עבודתך ללא הודעה מוקדמת מיום

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

16.10.23 (ר' נספח 2 לתצהיר תובע). מדובר בפיטורים ללא שימוע, בגינם עותר התובע לתשלום סך של 10,000 ₪ כפיצוי בגין פיטורים שלא כדין. שעה שלא שולמו לו פיצויים, תובע התובע סך של 51,077 ₪ כפיצוי פיטורים ודמי הודעה מוקדמת בסך 13,077 ₪.

7. לטענת הנתבע, התובע התפטר ולא פוטר, כאשר מכתב סיום העסקה נכתב לבקשת אימו של התובע על מנת שיקבל דמי אבטלה. לטענתו, באוגוסט 2023 בזמן שהתובע לקח חופשה לצורך שיפוץ ביתו על דעת עצמו וללא התראה הוא הבחין במודעה שפרסם הנתבע למכירת העסק. כשגילה זאת הגיע לעסק מלא חימה וצעק לעברו כי אם הוא מוכר את העסק אז הוא הולך, לקח את חפציו האישיים, יצא מקבוצות הווטסאפ של העסק ונעלם. לאחר כחודש ולאחר שאימו אילצה אותו, חזר התובע לעסק עצבני וגרם לתקלה באחד הרכבים, שדרשה את חילוץ הרכב. התובע סירב לצאת לחלץ את הרכבו והנתבע נאלץ לעשות זאת. התובע חיכה לנתבע בכניסה לעסק היכה אותו וצעק לעברו דברים קשים (מדובר באמירות קשות שבחרנו שלא לצטט במסגרת פסק הדין ואלו פורטו בסעיף 27 לכתב ההגנה, סעיף 28 לתצהיר נתבע). שכנים, ששמעו את צעקות התובע הרחיקו את התובע מהנתבע והתובע לקח את הרכב ונסע משם. באותו ערב פרץ התובע לעסק וגנב מחשבים וציוד. אימו של התובע החזירה אותם לאחר שהתחננה שהנתבע לא יגיש תלונה למשטרה בגין כך. ממועד זה לא הגיע התובע לעסק והודיע כי הוא מתפטר.

8. בהתאם לפסיקה, המבחן הקובע לצורך הכרעה בשאלה האם לפנינו פיטורים או התפטרות הוא "האם במכלול הנסיבות הגיעו היחסים בין הצדדים לידי גמר, כתוצאה מביטול על ידי המעביד או על ידי העובד" (ע"ע (ארצי) 256/08 **מחמד בשיר קוקא - יוסי שוורץ**, ניתן ביום 13.2.11) כאשר השאלה אינה מי גרם לביטול החוזה, מי הפר את החוזה, אלא מי 'ביטל' את החוזה (דב"ע (ארצי) שס/116-3 **שלום סלמה - מדינת ישראל**, פד"ע יב 375 (1981)). עוד נקבע כי הודעת פיטורים או התפטרות חייבת להיות ברורה, חד משמעית ומפורשת, ויכולה להינתן בין בכתב, בין בעל פה ובין בהתנהגות (בג"צ 566/76 **אלקו חרושת אלקטרו-מכנית ישראלית בע"מ נ' בית הדין הארצי לעבודה**, פ"ד לא(2) 197 (1977); ע"ע (ארצי) 137/08 **מטין אילינדז - פרידמן חכשורי חברה להנדסה ולבנין בע"מ**, ניתן ביום

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

22.8.10). בעניין ע"ע (ארצי) 23930-10-22 **רונית צור - ג'ן דפרקהון**, ניתן ביום 30.6.2023 הבהיר בית הדין הארצי כי הנטל להוכיח את מועד ונסיבות סיום העבודה מוטל על העובד, בהיותו "המוציא מחברו".

9. בענייננו אין חולק כי הוצא מכתב פיטורים לתובע, אלא שכאמור הנתבע טוען כי אין הוא משקף את 'הלך הדברים' וכי זה הוצא לבקשת אם התובע. האם בנסיבות אלה, נטל ההוכחה להוכיח 'מעשה פיטורים' עדיין מוטל על התובע? התשובה לכך היא שלילית, כך שבמקרה שלפנינו הנטל עובר לנתבע להוכיח כי לא התקיים מעשה פיטורים, חרף האמור במכתב הפיטורים. עתה נבחן האם הנתבע עמד בנטל ההוכחה המוטל עליו להוכיח את גרסתו לפיה התובע התפטר.

10. במסגרת החקירות עלו בהקשר זה הדברים הבאים - התובע העיד כי אכן היה "פיצוץ" לאחר שראה הודעות של הנתבע, מהם עלה כי הוא 'לכלך עליו' וכי מתכננים לגרום לו לעזוב ואז אכן לקח את הדברים והלך (ר' עמ' 9 לפרוטוקול הדיון, שורות 21-39). אשר לאירוע התקיפה העיד כי הוא אכן קילל את אביו אבל לא תקף אותו, אלא הוא זה שניסה לתקוף אותו (עמ' 10 לפרוטוקול הדיון, שורות 23-30). מעדות הנתבע עלה כי אין הוכחות בכתב בנוגע לתפקודו הלקוי של התובע בעסק, אך היו דיבורים עם אימו של התובע וכי הנתבע ידע שזה 'יגיע לפיצוצים' אבל אין הוא יודע מדוע לא זימן אותה לעדות בעניין (ר' עמ' 17 לפרוטוקול הדיון, שורות 4-28). הנתבע העיד כי התובע התפטר וכי הוא לא פוטר (ר' עמ' 28 לפרוטוקול הדיון, שורות 37-39) ולדבריו: **"אחרי שהוא הגיע לעבודה אחרי תקופה היה דין ודברים בינו שגלש וגלש לקח את עצמו והלך זה הכל"** (ר' עמ' 29 לפרוטוקול הדיון, שורות 1-2). ובהמשך העיד כי אמו של התובע כתבה את המכתב וכך העיד:

"ש. אמא שלו כתבה את זה?"

ת. כן, אמא שלו יושבה עם הפקידה שלי והתחננה שהוא בגלל שהוא יקבל את הפיצויים למה לא נתנו לו פיצויים ולמה שהוא לא הוא חתם רצה לחתום בלשכה ואני אמרתי לה אני יודע מה שיקרה איתו אני מכיר אותו, תחתמו לי על מסמך שלא יהיה המשפט שהוא לא יתבע אותי. היא התחננה אלא באה והלכה באה והלכה במשך שבוע 10 ימים אמרתי או. קי אני אחתום תני לי אני

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

**אארגן לך את המכתב אני מבטיחה לך ולא תהיה תביעה
ולכן הוא קיבל את זה".**

(ר' עמ' 29 לפרוטוקול הדיון, שורות 8-15).

11. לעניין נסיבות סיום העסקתו הצהירה גב' רותם בתצהירה (סעיף 24) כי ממועד התקיפה לא התייצב התובע בעסק והודיע כי הוא מתפטר. במסגרת עדותה העידה כי היא כתבה את מכתב הפיטורים וכי התובע לא פוטר אלא התפטר (ר' עמ' 38 לפרוטוקול הדיון, שורות 27-34). בהמשך, במסגרת חקירתה החוזרת חזרה על עדותה לפיה לבקשת אימו של התובע, אשר התחננה לנתבע, התבקשה להוציא לתובע מכתב פיטורים כדי שיוכל לחתום בלשכה ולקבל אבטלה (ר' עמ' 43 לפרוטוקול הדיון, שורות 20-33).

12. אין חולק כי הנתבע לא זימן לעדות את אם התובע או עדים אחרים שלטענתו היו עדים לאירוע האלימות הנטען, לאחריו זנח התובע עבודתו, כנטען. אף אם ניתן להבין מדוע אלו לא זומנו – זו ואף אלה – בסופו של דבר, העדות לעניין נסיבות סיום העסקה הינה עדות של בעל דין בעל אינטרס ועובדת נוספת מטעמו שעדיין עובדת אצלו, כך שמשקלה של עדותה אינו גבוה. מכאן שלא די בעדויות אלו כמרימות נטל לסתור את מכתב הפיטורים שהוצא לתובע במאזן ההסתברויות האזרחי (51%).

13. אשר לאינטרס בדבר סיום העסקה, עלה מתצהיר הנתבע ואף מעדותו בפנינו כי לא היה מרוצה מעבודת התובע בעסק (ר' למשל סעיפים 9-19 לתצהיר נתבע, עמ' 16 לפרוטוקול הדיון, שורות 27-29). אי שביעות הרצון מהתנהלותו של התובע השתקפה גם מעדותה של גב' רותם, מנהלת המשרד החל משלהי שנת 2022 (ר' עמ' 35 לפרוטוקול הדיון, שורות 21-27, עמ' 36 לפרוטוקול הדיון, שורות 1-7, שורות 31-32).

14. כך שאף מטעם זה – אי שביעות הרצון מעבודת התובע - בשילוב מכתב הפיטורים, מסתברת יותר גרסת התובע במאזן ההסתברויות.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

15. בנוסף, גרסת הנתבע לעניין נסיבות סיום העסקה לא הייתה ברורה עד תום ולא ברור ממנה האם התובע זנח עבודתו באי התייצבותו לאחר אירוע התקיפה או האם הודיע אקטיבית כי הוא מתפטר וככל שכן, מתי. משכך, אנו קובעות כי הנתבע לא עמד בנטל לסתור את טענת התובע לפיה פוטר ללא הודעה מוקדמת ביום 16.10.2023.

16. משכך, זכאי התובע לפיצויים בסך 51,077 ₪ כפי שנתבעו על ידו על יסוד שכרו ברוטו האחרון במכפלת תקופת העסקתו, בהפחתת הכספים שנצברו בקופת הפיצויים על שמו (בהעדר חישוב נגדי) וכן להודעה מוקדמת בהתאם לחוק בגובה שכר חודשי אחד בסך 13,077 ₪.

17. אשר לפיצוי בגין אי עריכת שימוע, בנסיבות המיוחדות שהובאו בפנינו, בהן ברור שיחסייהם של הצדדים אשר ממילא היו רגישים מאוד, בהתאם לטענות שהועלו בפנינו על ידם – איש איש וגרסתו אשר לנסיבות שהובילו לכך – 'עלו על שרטון', נראה כי יהיה זה מלאכותי לדרוש עריכת שימוע במקרים משפחתיים תעסוקתיים כגון אלו, ועל כן לא מצאנו לפסוק פיצוי בגין אי עריכתו. שכן, הורתנו הפסיקה כי השימוע אינו בבחינת טקס אלא מתן הזדמנות לעובד להשמיע טענותיו לפני שמתגבשת החלטה בדבר פיטוריו. בנסיבות שלפנינו, בהן ישנן טענות הדדיות להטחת מילים קשות ואף לאלימות, דומה כי עריכת שימוע לפני פיטורים, כאמור שעה שעסקינן ביחסי עבודה בתוך המשפחה ובסיטואציה הפרטנית שנוצרה במקרה זה בהקשר היחסים העכורים בין הצדדים, היה בו כדי להועיל. משכך, לא מצאנו לפסוק פיצוי בגין אי עריכתו.

זכאות התובע לפדיון ימי חופשה, פיצוי בגין העדר הפקדות לקרן פנסיה, קרן השתלמות והבראה

18. לטענת התובע, במועד פיטוריו צבר 56 ימי חופשה שלא נוצלו וחרף האמור לא שולמו לו פדיונם של אלו. לטענתו, בתלוש השכר של חודש ספטמבר 2023, חודש לפני שפוטר, צבירת ימי החופשה עמדה על 55 ימי חופשה, אולם לאחר פיטוריו בוצעה על ידי הנתבע הפחתה מלאכותית ולא חוקית בתלוש השכר לחודש אוקטובר, מבלי ששולם לו מלוא הפדיון, אלא 8 ימים בלבד. התובע עומד על כך

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

במסגרת סיכומיו כי הנתבע לא הגיש אסמכתא בעניין כגון פנקס חופשה או דוחות נוכחות ומשכך יש לקבוע כי הוא זכאי למלוא פדיון הימים שנצברו לו בסיום העסקתו בסך כולל של 32,670 ₪ (48 ימי חופשה $\times$ 594 ₪ = 28,512 ש"ח) (ר' סעיפים 20-22 לכתב התביעה, סעיפים 26-28 לתצהיר תובע, סעיפים 43-46 לסיכומים).

19. במסגרת כתב ההגנה הכחיש הנתבע זכאות זו וטען כי התובע ניצל את כל ימי החופשה המגיעים לו ואף מעבר ולא טרח לעדכן את רואה החשבון של הנתבע. לטענת הנתבע לבקשת אימו נערך לתובע גמר חשבון במסגרתו קיבל פדיון חופשה של 22 ימים. עוד טוען הנתבע כי התובע טס לחו"ל 5 פעמים, לקח חופשת הריון של בת זוגו וחופשת לידה ולא ניכה ימי חופשה. עוד טוען הנתבע כי במהלך חודש אוגוסט 2022 היה התובע בחופשה ארוכה ולא ניכה ימי חופשה (ר' סעיף 68 לכתב ההגנה, סעיף 49 לתצהיר נתבע).

20. בהתאם לפסיקה, הנטל להוכחת ניצול ימי חופשה על ידי העובד ותשלום תמורתם מונח על כתפי המעסיק אשר חייב על פי חוק לנהל פנקס חופשה [ר' חוק חופשה שנתית תשי"א-1951 (להלן: "חוק חופשה שנתית") וכן ע"ע (ארצי) 15546-05-11 שמעון בוסקילה - נתיבי מעיין אביב בע"מ, ניתן ביום 24.02.2015]. כן ידועה ההלכה לפיה תלושי שכר מהווים "ראשית ראיה בכתב" למאזן ימי חופשה המגיע לעובד בהיעדר ראיות לסתור זאת [ר' ע"ע (ארצי) 21920-02-13 דיאמנט צעצועים בע"מ – ולנטינה פרנצב, ניתן ביום 1.6.15].

21. בחקירתו הודה התובע כי החסיר ימים במסגרת עבודתו, כי שהה בחו"ל וכי אינו יודע מדוע הדבר אינו משתקף בתלושי השכר (ר' עמ' 11 לפרוטוקול הדיון, שורות 29-39). כשנשאל הנתבע במסגרת חקירתו האם הוא מסכים כי תלושי השכר שהופקו לתובע בין 2018 ל-2021 הם פיקטיביים ואינם מעידים על המשכורות ששולמו לתובע, השיב בשלילה (ר' עמ' 22 לפרוטוקול הדיון, שורות 17-39). כך, שמבחינתו של הנתבע אין המדובר בתלושים פיקטיביים שאין להסתמך על הנתונים המובאים בהם.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

22. אנו ערוות לכך כי לפי עדותו של התובע אכן ניצל ימי חופשה ואלו אינם משתקפים בתלוש השכר, באופן המעורר קושי להסתמך על תלושי השכר כמשקפים נכונה את כמות ימי החופשה שנותרה לפדיון, וודאי כאשר התובע עצמו טען, אומנם ב'חצי פה' לכך כי מדובר בתלושים פיקטיביים לגבי תקופה מסוימת (ר' למשל עמ' 4 לפרוטוקול הדיון, שורות 11-15, שורות 34-35, עמ' 8 לפרוטוקול הדיון, שורות 14-27). אלא, שמאחר שגרסתו של הנתבע בנוגע לניצול ימי החופשה לא גובתה בכל אסמכתא או בעדות שיכולה הייתה לסייע לו – דוגמת עדות רואה החשבון של העסק שהיה מעיד כי אכן התובע היה אחראי על הפקת התלושים והנתונים המצוינים בהם – כאשר לפי הפסיקה הימנעות מהצגת ראיה או העדת עד מובילה למסקנה לפיה ככל שזו הייתה מוגשת/ היה מוזמן לא היה בה כדי לתמוך בגרסת הצד שנמנע מלהביא אותה, כאשר אף לא ברור מטענות הנתבע או מעדותו כמה ימי חופשה ניצל או פדה לתובע (כאשר לטענתו פדה לתובע בסופו של דבר 20 ימים לבקשת אימו, כאשר בתלוש משתקף פדיון של שמונה ימים בלבד, ר' גם עמ' 32 לפרוטוקול הדיון, שורות 3-29) לא ניתן לקבל את גרסתו ולקבוע כי עמד בנטל המוטל עליו בעניין הוכחת ימי החופשה שניתנו לתובע.

23. על כן ובהתאם לנטל ההוכחה לגבי רכיב נתבע זה, יש לקבל את תביעת התובע לפדיון 48 ימי חופשה בסך 28,512 ₪.

24. לטענת התובע נמנע הנתבע מלהפקיד עבורו כספים לקרן פנסיה בין ינואר 2018 ליוני 2021. דו"ח הפקדות לקרן הפנסיה צורף כנספח 4 לכתב התביעה. לטענת התובע שכרו של התובע "בוצע" בערכי נטו כך ששולם לו שכר עבודה בסך 10,000 ₪ ויתר הזכויות שולמו על ידי הנתבע ובכלל זה תגמולי עובד ומעסיק לקרן הפנסיה. משכך עתר התובע לתשלום סך של 74,298 ₪ בגין חלק הפקדות לפנסיה לפי חישוב של 12.5% (חלק מעסיק וחלק עובד ששולם על ידי הנתבע בהתאם לתנאי העסקתו) X 14,153 ₪ (שכר חודשי קובע) – 1,769 במכפלת 42 חודשים בהם לא הופקדו תגמולים עבור התובע לקרן. עוד ביקש התובע לחייב את הנתבע בפיצוי הלנה עקב אי העברת ההפקדות במועדן (ר' סעיפים 47-50 לסיכומים, 23-25 לכתב התביעה, סעיפים 29-32 לתצהיר תובע).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

25. בכתב ההגנה הכחיש הנתבע בהכחשה כללית זכאות נתבעת זו (ר' סעיף 69), בתצהיר הנתבע לא הייתה התייחסות לרכיב זה וכאמור כתב סיכומים מהותיים לא הוגש בהליך. אף עדותו של הנתבע בהקשר זה לא הבהירה דבר (ר' עמ' 32 לפרוטוקול הדיון, שורות 35-38, עמ' 33 לפרוטוקול הדיון, שורות 1-24).

26. החל מאוגוסט 2021 עולה מתלוש השכר כי היו הפקדות בגובה 6.5% ממשכורתו ברוטו של התובע לקופת גמל. זכאותו של התובע להפקדות פנסיוניות החלה לאחר שישה חודשי העסקה, בהעדר טענה לקרן פנסיה פעילה במועד תחילת העסקה, כך שעל הנתבע היה להפקיד עבורו תגמולי מעסיק החל מאפריל 2018, בשים לב למועד תחילת העסקתו בהתאם לצו ההרחבה לביטוח פנסיוני מקיף במשק מיום 1.1.2008. כך שזכאותו של התובע להפקדות לפנסיה מתפרסת על פני 39 חודשים.

27. אומנם התובע חישב חישוביו לפי שכר קובע של 14,153 ₪ כנגזרת משכר נטו ששולם לו וללא התחשבות בתלושי השכר, אלא שאין בידינו לקבל חישוביו אלו. אומנם לא הוצגה בפנינו הודעה לעובד כנדרש לפי חוק הודעה לעובד ולמועמד לעבודה (תנאי עבודה והליכי מיון וקבלה לעבודה) תשס"ב – 2002 (להלן: "חוק הודעה לעובד") ועל כן מחלוקת לעניין גובה השכר, נטל ההוכחה בעניינה מוטל על המעסיק (ר' שילוב הוראות סעיף 2 ו 5 לחוק הודעה לעובד) אלא שבענייננו ואף כי אנו מודעות לעניין הנטלים, שוכנענו כי מהראיות שבפנינו ניתן לקבוע כי הורם הנטל על ידי הנתבע.

28. ראשית, התובע לא העמיד גרסה עובדתית ביחס לאי תקינות תלושי השכר בכתב התביעה או בתצהירו ואף העיד במסגרת תצהירו כי **שכרו האחרון** עמד על סך של 13,077 ברוטו – עדות ממנה ניתן ללמוד כי שכרו לא עמד על אותו שכר כל תקופת העסקה, כך שלא ברור מה היה שכרו 'האמיתי' משך כל תקופת העסקתו. בנוסף, התובע מסתמך במסגרת תביעתו זו – למשל בתביעה לפדיון חופשה ולפיצוי בגין העדר ביצוע הפקדות פנסיוניות – על תלושים מהם עולה כי השתכר שכר נמוך מהנתבע על ידו ברכיב תביעה זה (מאפריל 2018 עד פברואר 2019 שכר ברוטו של 5,791 ₪, מפברואר 2019 עד דצמבר 2020 שכר של 5,300 ₪, פברואר 2021 עד מאי 2021 שכר של 7,000 ₪ וכך הלאה עד למשכורת של 13,329 ₪). תלושי השכר אומנם מעוררים קושי, אך כאמור לא נטענה טענה ברורה או עקבית בעניינם על

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

ידי התובע ועל כן על אלו נסתמך בחישוביו לזכאותו לפיצוי חלף הפקדות פנסיוניות עבור אותם חודשים בהם מתלושי השכר לא עולה כי הופקדו כספים. הדברים נכונים אף אשר לאחוז ההפקדות. אף כי התובע מבקש כי נפסוק עבורו אף את חלק העובד לגמל, וכאמור אין בפנינו הודעה לעובד, מתלושי השכר בהם קיימת הפקדה פנסיונית (אוגוסט 2021 עד לתום תקופת העסקתו) עולה כי הנתבע הפקיד עבורו 6.5%, כך שלא שוכנענו מהמארג הראייתי שבפנינו כי התקיים סיכום אחר בין הצדדים בנוגע לנשיאה בחלק העובד על ידי המעסיק.

29. מכאן כי התובע זכאי לפיצוי בגין אי הפקדות לפנסיה על סך של 15,071 ₪ לפי הנקוב בתלושי השכר כשכר ברוטו במכפלת 6.5%. אין מקום לפסוק פיצויי הלנה, שכן זכות התביעה לתשלום פיצויי הלנה בגין אי העברת כספים לקופת הגמל נתונה לקופה עצמה, ולא לעובד [ר' סעי' 19א ו-28 לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958].

30. לטענת התובע, חלק מתנאי העסקתו כללו התחייבות להפקדה לקרן השתלמות החל מאוגוסט 2021. אלא שהתברר לו כי הופקדה עבורו הפקדה חלקית, אשר כללו את הפקדות העובד בלבד, ללא הפקדות מעסיק לאורך כל התקופה. משכך עותר הוא לתשלום סך של 28,674 ₪ בגין חלף הפקדות לקרן השתלמות לפי שכר קובע של 14,160 ₪ כפול 27 חודשים כפול 7.5% (גובה הפרשות מעסיק) (ר' סעיפים 26-28 לכתב התביעה, 33-35 לתצהיר תובע וסעיפים 51-53 לסיכומים).

31. הנתבע טוען כי לא היה חייב ואף לא התחייב לשלם לתובע קרן השתלמות (ר' סעיף 70 לכתב ההגנה, סעיף 50 לתצהיר נתבע).

32. אשר לעמדתנו. החל מחודש אוגוסט 2021 עולה מתלושי השכר כי בוצעו עבור התובע הפקדות לקרן השתלמות בגובה 7.5% משכרו ברוטו. משכך תביעתו בהקשר זה אינה ברורה. אף טענתו של הנתבע אינה ברורה, שכן מתלושי השכר עולה כי אכן בוצעו הפקדות אלו, אף שזה טען שלא התחייב להפקיד לתובע כספים לקרן השתלמות. אכן מדובר בזכות חוזית שאינה זכות קוגנטית ובעניינו אכן עולה כי זו ניתנה בידי התובע. משתביעתו של התובע ברכיב זה לא ברורה – שכן עולה כי אכן בוצעו הפקדות – יש לדחות את תביעתו ברכיב נתבע זה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

33. לטענת התובע לא שולמו לו דמי הבראה משך תקופת העסקתו ועל כן עותר הוא לתשלום 28 ימי הבראה בגין 6 שנות עבודה לפי ערך יומי של 378 ₪ בסך כולל של 14,364 ₪ (ר' סעיפים 54-55 לכתב התביעה, סעיפים 36-37 לתצהיר וסעיפים 54-55 לסיכומים). הנתבע טוען כי התובע היה אמור להפקיד לעצמו דמי הבראה ומשלא עשה כן חלה התיישנות על רכיב תביעה זה (ר' סעיף 71 לכתב ההגנה, סעיף 51 לתצהיר נתבע).

34. נטל ההוכחה לעניין תשלום דמי הבראה מוטל על המעסיק. בענייננו, לא ברורה טענת הנתבע לפיה התובע היה אמור להפקיד לעצמו דמי הבראה, כאשר לא נטען שהתובע היה מנהל החשבונות של העסק או כל טענה אחרת, שממילא אף לא הוכחה ולא הובא עד בעניין זה (למשל עדות של רואה החשבון לעניין ה'מוציא והמביא' בענייני שכר ותלושים). משכך, שעה שלפי תלושי השכר לא שולמו לתובע דמי הבראה משך תקופת העסקתו וכאשר אין מחלוקת למעשה בדבר זכאותו, זכאי התובע לדמי הבראה בסך הנתבע על ידו – 14,364 ₪, שכן היא מתיישבת עם מספר ימי ההבראה להם הוא זכאי לפי צו ההרחבה הכללי בעניין ועם ערך יום הבראה.

התביעה לפיצוי בגין אי מתן הודעה לעובד

35. לטענת התובע לא נמסרה לו הודעה על תנאי עבודה ולפיכך עותר הוא לתשלום סך של 10,000 ₪ בגין הפרת חוק הודעה לעובד (ר' סעיפים 31-32 לכתב התביעה, סעיפים 38-39 לתצהיר וסעיפים 54-55 לסיכומים). הנתבע טען כי תנאי העבודה סוכמו בינו ובין התובע אשר ניצל את שליטתו במשרד העסק והעלים את ההודעה על תנאי העסקתו שמסר לו (ר' סעיף 72 לכתב הגנה, סעיף 52 לתצהיר נתבע).

36. נטל ההוכחה בעניין מסירת הודעה לעובד מוטל על המעסיק (ר' ע"ע (ארצי) Tefaselase Desale Zerezgi 20880-07-20 - **קפלן את לוי בע"מ**, ניתן ביום 20.6.22, ע"ע (ארצי) Afte Amani 14409-10-21 - **קפלן את לוי בע"מ**, ניתן ביום 21.6.2023. בעניינו אף כי הנתבע טען כי התובע העלים את ההודעה שנמסרה לו, לא הוכח כאמור. בעדותו כאשר נשאל האם מסר לתובע הודעה בדבר תנאי העסקתו בתחילת העסקתו השיב: **"אתה עושה צחוק או מה? באמת שואל את**

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

השאלה הזאתי?" ובהמשך כאשר עומת עם הטענה לפיה התובע ביקש ממנו הסכם עבודה מסודר והוא לא שלח, השיב: **"שקר וכזב שקר וכזב"** (ר' עמ' 33 לפרוטוקול הדיון, שורות 26-39) ובהמשך: אין לי דברים, מי היה מתעסק איתו בתור מעסיק אם הייתי מעסיק שלו הוא לא היה נשאר חצי שנה הייתי מעיף אותו אחרי חצי שנה" (עמ' 34 לפרוטוקול הדיון, שורות 1-3).

37. אלא שהנתבע אכן שימש בנוסף להיותו אביו מעסיקו משך תקופה לא מבוטלת והיה עליו, בין היתר, למסור לו – כעובד – הודעה על תנאי עבודה. משזו לא נמסרה ושעה שחלקה של התביעה עניינה בהסכמות לעניין השכר ומהות התפקיד של התובע מצאתי לפסוק פיצוי על הצד הנמוך, תוך לקיחה בחשבון של היחסים המשפחתיים שלא ניתן להתעלם מהם, אף אם לבשו כסות נוספת של יחסי עבודה, על 1,000 ₪.

התביעה שכנגד – האם הוכיח הנתבע את מעשי הגניבה הנטענים?

38. לטענת הנתבע, העסקתו של התובע בעסקו החלה לאחר שנים של ניכור הורי מצידו של התובע, כשהחליט הנתבע לחדש את הקשר עימו. אימו של התובע ניצלה את רצונו בחידוש הקשר והפעילה עליו סחיטה רגשית על מנת שיעסיק את התובע בעסקו. הנתבע הסכים לכך לצורך חידוש הקשר ביניהם. באורח זה, לימד את התובע את רזי העסק והעמיד לרשותו את כל הציוד, ייפה את כוחו לבצע פעולות בחשבון הבנק שלו, לרבות תשלום משכורות לעצמו וליתר העובדים, על מנת שבבוא היום העסק יועבר אליו. הנתבע אף רכש לתובע גיף ואפשר לו לתחזק ולטפל בו.

39. לטענת הנתבע, התובע היה מגיע לעסק מתי שהתחשק לו ולכמה זמן שהתחשק לו ולאחר ששמע כי הנתבע מתכוון למכור את העסק המצב החמיר. הנתבע העיר על כך בעדינות כיוון שחשש שהקשר ינותק שוב והתובע ניצל זאת בכך שהעביר לעצמו משכורת מלאה למרות שכמעט ולא עבד והשתמש בכרטיס העסק לרכישת דלק לרכבו, והיה מגיע לעסק רק על מנת לטפל בגיף שלו. הנתבע מפרט במסגרת כתב התביעה שכנגד התנהגויות שלשיטתו מהוות הפרות משמעת חמורות. לאחר סיום העסקתו, התגלה לנתבע כי התובע ביצע עבודות פרטיות עם רכבים של הנתבע,

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

הנפיק חשבוניות מס שלו וגבה את התשלום לעצמו וביטל את החשבוניות. עם הגילוי נאלץ הנתבע להנפיק חשבוניות אלו מחדש, שילם פעמיים מס הכנסה ומע"מ ולא קיבל תמורה. רק בשל בקשת אימו לא הוגשה תלונה למשטרה בגין תקיפה וגניבה.

40. לאחר שהתובע התפטר התגלה לנתבע כי הוא ניצל את האמון שלו וגנב מחשבון הבנק של הנתבע סך כולל של 458,203 באופן הבא: א. התובע הפיק לעצמו תלושי שכר לפיהם היה עליו להעביר לחשבונו סך של 464,268 ₪ כשבפועל העביר לעצמו משכורות בסכום של 565,268 ₪, סך של 101,000 ₪ ביתר. סכום נוסף של 349,039 ₪ שילם התובע הוצאות פרטיות מחשבון הנתבע. בנוסף, משך התובע כספים בסך 8,164.28 ₪ לצורך תדלקו רכבו וזאת ללא אישור. לכתב התביעה שכנגד צירף הנתבע טבלאות אקסל עם פירוט הסכומים הנטענים.

41. בתצהירו חזר הנתבע על טענותיו אלו וכאמור לא הוגשו מצידו סיכומים לגופו של עניין, כך שתהינו האם אין לראות בכך זניחת טענות באופן שאין לפנינו למעשה תביעה שכנגד. בשל העובדה כי בשלב הזה לא היה הנתבע עוד מיוצג סברנו כי נכון יהיה לבחון את התביעה שכנגד לגופה, אף כי אכן עולה פה שאלה.

42. התובע טוען במסגרת כתב ההגנה שכנגד כי מדובר בתביעה שהוגשה בניסיון ליצור משקל נגד למול התביעה העיקרית שהגיש. התובע חולק על הטענה בדבר ניכור הורי וטוען כי הנתבע לא היה איתו בקשר כל השנים ולא שילם לאימו מזונות. לטענת התובע הנתבע הוא שפנה אליו כאשר היה צריך עזרה בעסק והציע לו עבודה, התובע עזב את עבודתו אותה עת והחל לעבוד אצל הנתבע במשרה מלאה בניהול ותפעול העסק, כאשר זה הלך והתפתח כתוצאה מפרי עמלו. התובע מאר כי אכן קיבל לידיו את כל ענייני העסק, לרבות קבלת יפוי כח לביצוע משכורות לעובדים. התובע מכחיש את הטענה כי כמעט ולא עבד בעסק, כאשר הוא טוען לעבודה בת 8 שעות ביום, כאשר במהלך תקופת העסקה, לא הלך הנתבע אודות התנהלותו, בשונה מהנטען בכתב התביעה שכנגד. התובע משיב במסגרת כתב ההגנה שכנגד לגבי הטענות שהועלו כנגדו בנוגע לאי החתמת שערך נוכחות ומתן מענה ללקוחות העסק, בהתאם להסכמות הצדדים.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

43. התובע טוען כי אמנם התפלא על כך כי הנתבע פרסם בהודעה למכירת העסק וביקש לשוחח על כך, אך מכחיש את יתר הטענות בהקשר זה, תוך שהוא טוען שהנתבע הוא שאיים להכותו ובסופו של אירוע זה פוטר לאלתר. לעניין עבודות ההובלה, הרי שאלו - בודדות במספר - היו ידועות לנתבע ובהסכמתו. התובע מכחיש כי הוא זה שדיווח לרואה החשבון על משכורות העובדים, כאשר מי שעשתה זו הייתה מזכירת הנתבע, רואה החשבון היה עורך אותם והתובע היה מבצע את העברות הבנקאיות. אשר למשיכת משכורות ביתר מכחיש התובע טענה זו וטוען כי קיבל מחוץ לתלוש סכומי כסף נוספים כהשתתפות בהוצאות שכר דירה בסך 2,500 ₪ והחזר הלוואה שנטל הנתבע מהתובע בסך 1,000 ₪ והכל בידיעת והסכמת הנתבע (מפנה לתכתובות ווטסאפ לתמיכה בטענותיו כנספח 4 לכתב ההגנה שכנגד). עוד מכחיש התובע את הטענה למשיכת 349,039 ₪ כהוצאות פרטיות מחשבון הנתבע ואת טבלת האקסל שצורפה להוכחת הטענה שנערכה על ידי הנתבע. התובע מבהיר כי מדובר בסכומים ששולמו מחוץ לתלוש בגין השתתפות בשכר דירה והחזר הלוואה, כאשר חלק מהסכומים המופיעים בטבלה הינם תשלומים ששולמו לגורמים אחרים כמו גרושתו של הנתבע ממנה נטל הלוואה ולגורמים אחרים.

44. במסגרת סיכומיו עומד התובע על כך כי משך תקופת העסקתו מעולם לא נטענה כלפיו טענת גניבה או חוסר אמינות ואף בעת פיטוריו לא יוחסה לו עבירה או התנהלות פסולה ומכאן כי מדובר בטענות כבושות שנולדו כתגובה לתביעה שהוגשה. גרסת הנתבע אינה נתמכת במסמכים אובייקטיביים, כאשר הנתבע לא המציא תדפיסי חשבון בנק או מסמכים אותנטיים מהם ניתן ללמוד על העברות הכספיים הנטענות, למרות שאלו נמצאים בשליטת הנתבע, כך שטענת הגניבה לא הוכחה. במהלך חקירתו, לא ידע הנתבע להסביר על בסיס מה נערכו הטבלאות, על בסיס אלו נתונים ומה מקור המספרים שהופיעו בהן. הנתבע אף הודה במהלך חקירתו כי הטבלאות לא נערכו על ידו ועדותו לא הניחה גרסה סדורה אלא לוותה בסתירות פנימיות ולפיכך אין לקבלה.

45. **אשר לעמדתנו** - בהתאם לפסיקה, כאשר מועלות טענות למעשים פליליים כדוגמת גניבה או תרמית במסגרת יחסי עבודה, לא די בהוכחה במאזן ההסתברות כנדרש במשפט אזרחי אלא נדרש רף הוכחה מוגבר (ר' לדוג' ע"ע (ארצי) 1079/04 **מרכולית**

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

כוכב בע"מ – עיזבון המנוח לב רובינשטיין ז"ל ניתן ביום 25.4.2006; ע"ע (ארצי) 85/07 שויש – גלאט ירושלים מוצרי בשר כשר למהדרין בע"מ, ניתן ביום 7.2.2008.

46. לאחר שבחנו את כלל טענות הצדדים ואת העדויות והראיות שעמדו בפנינו הגענו לכלל מסקנה לפיה הנתבע לא עמד בנטל ההוכחה הנדרש ממנו להוכיח כי התובע אכן גנב כספים מעסקו, כמו גם את היקף הגניבה הנטען, באופן לפיו יש להורות על דחיית התביעה שכנגד. נפרט מסקנתנו להלן.

47. ראשית וביחס לכלל טענות הגניבה שהעלה הנתבע (העברת משכורות ביתר, העברת כספים מחשבון העסק להוצאות פרטיות) נציין כי לא הונחה בפנינו גרסה ברורה לגבי האופן בו התגלו אותן תרמיות, מדוע עלה החשד לאחר שנים לא מבוטלות של עבודה משותפת או מה היה ה'טריגר' לבדיקה, באופן המחזק את טענת התובע לפיה כל העברות הכספים מהעסק, כשאין חולק שלתובע היה ייפוי כח להעברות כספים מעסק הנתבע, נעשו בידיעת ובהסכמת הנתבע משך התקופה במהלכה אלו נעשו (בעניין זה ניתן לראות אף את עדותו של הנתבע בעמ' 25 לפרוטוקול הדיון, בו נשאל לגבי הודעות הוואטספ שהועברו בינו ובין התובע – נספח 3 לתצהיר תובע – מהם עולה שהנתבע אכן עקב אחר הוצאות העסק). בנוסף, שעה שנטל ההוכחה בעניין מוטל על המעסיק – הנתבע – הטוען לגניבה, לא היה די בהעדת גב' רותם, מנהלת המשרד, שעדיין מועסקת אצל הנתבע, אלא היה מקום להזמין את רואה החשבון, שערך את התלושים ואמון על חשבונות העסק, על מנת שיעיד ויתמוך בטענות להוצאת כספים מהעסק על דרך של משיכת שכר ביתר ובדרך של תשלום הוצאות פרטיות. כזאת לא נעשה ולפי הפסיקה יש לזקוף עניין זה לחובת הנתבע. עוד נבהיר כי לא ניתן להתעלם מכך כי בין התובע לנתבע קיימים יחסים משפחתיים באופן לפיו לא ניתן לראות כל העברה החורגת מתלוש השכר בהכרח כ'גניבה ממעסיק' וזאת בשים לב לקשר הנוסף הקיים ביניהם ולידיעה שיפוטית קיימת בדבר העברות כספים בין בני משפחה אף אם מתקיימים ביניהם, במקביל, יחסי עבודה.

48. ביחס לטענה כי התובע העביר לחשבונו מחשבון העסק שכר ביתר בסכום כולל של 101,000 ₪, לא שוכנענו כי זו הוכחה. ראשית לגבי עצם העברת הכספים צירף

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

הנתבע לדבריו 'טבלת אקסל מהבנק', אלא שאין מדובר בטבלה שהפיק הבנק המאגדת נתונים אובייקטיביים אלא בטבלה שנערכה על ידי מי מטעם הנתבע, שאף לא ברור על ידי מי. משכך, שעה שכלל שלא מדובר בראיה אותנטית בדבר העברות כספים - טרם נידרש לשאלה האם מדובר בהעברות שבוצעו בהסכמה אם לאו - לא מצאנו בטבלה זו את שמבקש הנתבע ללמוד הימנה ואין היא יכולה לבסס גניבה, כאשר אף לא ברור מהטבלה להיכן הכספים הועברו. הדברים נכונים אף אשר לטענה כי התובע העביר לצרכיו האישים מחשבון העסק סך של 349,039 ₪ כהוצאות אישיות. אף כאן מסתמך הנתבע על טבלה ערוכה המאגדת אסמכתאות של העברות ממספר בנקים, שאינה נחזית להיות מסמך אותנטי מבנק, כאשר כאמור אף מעדותו של הנתבע לא ברור כיצד ומהיכן נלקחו קבצי האקסל הללו (ר' עמ' 18 לפרוטוקול הדיון, שורות 12-39, עמ' 19 לפרוטוקול הדיון) וכפי שהעיד הנתבע עצמו, לאחר שנשאל מספר שאלות לגבי הטבלה וחשבונות הבנק המצוינים בה: **".. אני לא יודע אני לא הערכתי את זה (כך במקור, מ.ק) אני לא יודע אני לא הפקידה ה (טעות במקור, מ.ק) הודעה הבאה היא ערכה את כל הדברים אני יכולה לתת לך את כל הפירוט אני לא יודע" וכן בהמשך - "אני לא יודע לנתח אותם" ועוד: "אל תעבור איתי על זה לא יודע לתת תשובות נקודה.. אני לא ערכתי את זה.."** וכן: **"עוד פעם הטבלה הזאת אני לא רוצה לענות על הטבלה זה אני לא יודע להסביר"** (עמ' 20 לפרוטוקול הדיון, שורות 2-5, שם שורות 38-39, עמ' 21 לפרוטוקול הדיון, שורות 10-15, עמ' 23 לפרוטוקול הדיון, שורות 14-15).

49. הנתבע אישר במהלך חקירתו כי התובע היה משלם שכר לעובדים באמצעות ייפוי כח שניתן לו, כשהעיד: **"לא יודע באישורי אבל ביצע את העברות בבנק יכול להיות שהיה אומר לי בדיעבד"** (ר' עמ' 17 לפרוטוקול הדיון, שורות 13-37). מדובר בתשובה מתחמקת, שכן הנתבע אישר שהעברת המשכורת הייתה חלק מתפקידו של התובע ובתור בעל העסק, ככל שרצה לפקח על התובע בתפקידו זה, יכול היה לעשות כן.

50. אנחנו ערוות לכך כי ב"כ התובע לא חקר את גב' רותם אודות טבלאות אלו, שלפי עדות הנתבע היא זו שערכה אותן. עם זאת, לא סברנו שיש בכך כי לחזק את משקלן של אלו כראיות מאששות טענת גניבה, שעה שהעדה עצמה לא העידה במסגרת תצהירה כי היא זו שערכה את הטבלאות, וכאשר ממילא אף אם יכולה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

הייתה להסביר את 'מסלול הכסף' שהנתבע עצמו לא ידע להסביר וחזר על זאת מספר פעמים, ממילא לא סברנו כי עדה זו, בשים לב לתפקידה בעסק, יכלה לאשש את הטענה כי מדובר בסכומים שהועברו ללא הרשאה, שלא בידיעת הנתבע ושלא כגרסת התובע בעניין – השלמת שכר מחוץ לתלוש והשתתפות בהוצאות אישיות בהסכמה.

51. במהלך החקירה הנגדית נשאל התובע על ידי בא כוח הנתבע שאלות לגבי העברות מסוימות האם ביצע אם לאו, כאשר התרשמנו מתשובותיו כי הן מתיישבות עם גרסתו העקבית לגבי העברות כספים של השתתפות בשכר דירה (ר' עמ' 7 לפרוטוקול הדיון, שורות 27-39) כאשר לגבי יתר הכספים העיד התובע כי בתחילת העסקה תלושי השכר היו 'מפוברקים', כאשר בתלוש נכתב סכום מסוים וחלק מהכספים הועברו 'מחוץ לתלוש'. כאמור לא סברנו כי התובע יכול להיבנות מכך לגבי תביעתו להשלמת הפקדות לפנסיה, כיוון שטענתו לא נטענה בצורה ברורה בכתב התביעה או אף בתצהירו והועלתה אך בשלב החקירה כמו גם העובדה החשובה שלא הוכח בפנינו ממילא מה היה שכרו בתקופה בה לדבריו, היו התלושים לא משקפים, באופן לפיו ניתן לבסס על השכר הנטען כשכר לפיו יש לגזור זכויות נטענות. אלא, שעדותו זו, שעה שנטל ההוכחה בעניין הגניבה מוטל על הנתבע, מסתברת יותר ומקשה על קבלת גרסת הנתבע לפיה הועברו אלפי שקלים מחשבון העסק במהלך שש שנים וזאת ללא הסכמתו או ידיעתו ומבלי שניהל כל מעקב אחר התובע. זאת אומרת, ייתכן שמדובר בהשלמת שכר מחוץ לתלוש כטענת התובע או בהעברות כספים אישיות אחרות במסגרת משפחתית, כאשר מכל מקום לא ניתן לקבוע מהראיות שהובאו בפנינו – כאשר הנטל המוטל על המעסיק במקרה כזה הוא נטל גבוה יותר מנטל אזרחי רגיל – כי הוכח מעשה גניבה והעברת כספים, כנטען, שלא כדין וודאילא הוכח היקף הגניבה הנטען. שעה שמדובר בתביעת ממון, ברגע שמעבר לכך שלא הוכחה – כימותה אף לא הוכח – יש מקום לדחותה.

52. לגבי ההוצאות הפרטיות נשאל כך התובע:

"ש. הבנתי, אתה יכול להסביר לבית הדין איך יכול להיות שלקחת 349,000 ₪ לצרכים הפרטיים שלך מבלי שיש לנו שום הוכחה שקיבלת אישור לכך?

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

ת. קודם כל יש הוכחות יש כאילו את הדברים האלה ומה – 7 שנים כאילו יום בבנק או כל היום הזה 7 שנים אתה רוצה להגיד שהוא כאילו לא שמת לב 300,000 ₪ הלכו ככה? ש. כי זה היה בשליטה מוחלטת שלך. ת. זה לא היה שליטה מוחלטת שלי זה לא נכון סך הכל שופר מה אמרו לי אני עושה וזה היה רוב הפעמים היה מולו וכל הובאה (טעות במקור, מ.ק) כל העברה שנעשית מהחשבון יוצאת הוא מקבל אסמסים הכל מסודר אתה יודע היום אנחנו 2025 זה לא כמו פעם שהרואה חשבון תעביר כסף הכל בהודעות הכל אסמסים הבנקאית מולו בקשר יומיומי כאילו. (ר' עמ' 12 לפרוטוקול הדיון, שורות 6-16).

53. משילוב כל אלו הגענו לכלל מסקנה לפיה יש להורות על דחיית התביעה שכנגד.

סוף דבר

54. התביעה מתקבלת בחלקה כאמור וכמפורט לעיל. הנתבע ישלם לתובע את הסכומים הבאים –

א. פיצויי פיטורים בסך 51,077 ₪,

ב. הודעה מוקדמת בסך 13,077 ₪,

ג. פדיון חופשה בסך 28,512 ש"ח,

ד. פיצוי חלף הפקדות פנסיוניות בסך 15,071 ₪,

ה. דמי הבראה בסך 14,364 ₪,

ו. פיצוי בגין אי מתן הודעה לעובד בסך 1,000 ₪,

סך הכל 123,101 ₪.

55. הסכומים ישאו ריבית שקלית ממועד הגשת התביעה ועד למועד התשלום בפועל.

56. התביעה שכנגד נדחית כמפורט לעיל.

57. נוכח קבלת חלקה של התביעה ודחיית התביעה שכנגד, ישא הנתבע בהוצאות התובע בסך 10,000 ₪, שישולמו תוך 30 יום מהיום.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 35176-01-24

15 מאי 2026

58. זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ח אייר תשפ"ו, (15 מאי 2026), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

מירב קליימן, שופטת
אב"ד

גב' רונית בראון קניס
נציגת ציבור מעסיקים

